

פרשת כי-תשא

והיא שעמדה

חסידים מספרים כי פרל, אשתו של ר' לוי יצחק מברדיצ'ב, כשהיתה לשה ואופה את החלות לשבת, נוהגת היתה לומר תחינה זו: "ריבונו של עולם, מבקשת אני מלפניך, אנא עזור לי, שכשיהא לוי-יצחק שלי מברך בשבת על החלות האלה, יכוון בלבו אותן הכוונות שאני מכוונת בשעה זו שאני לשה ואופה".

ניסוחה של התחינה נשמע כמעמיד את עבודתה בצילו של בעלה.

אולם עיון מדוקדק בדבריה של פרל מגלה שלא כך הם הדברים...מסתבר שלא כוונתיו של ר' לוי-יצחק הן העיקר, אלא כוונותיה של אשתו...

מבית מדרשו של ה"שפת אמת" יצא המשפט: "ההכנות למצווה גדולות מן המצווה".

מעשה המצווה הוא קצר: ברגע אחד כבר יוצאים אנו ידי חובתה. לעומת זאת, בשלבי ההכנות יכול האדם לשקע את כל געגועיו ואהבתו...לשבת יש התחלה ויש סוף, אבל להכנות לשבת אין התחלה ואין סוף.

הרב אריה הנדלר, אתר "ישיבה", מתוך "ספר השבת" בעריכת יונדב קפלון

שעור פרשת שבוע: בני גינזברג

ימי החול		שבת	
5.08	זמן תפילין /טלית	17.10	הדלקת נרות
9.05	סוף זמן ק"ש	17.20	מנחה א' 14.00 ב' 17.20
17.35←17.32	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.20	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.52	צאת הכוכבים	16.45, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.06	צאת השבת

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב.

**שבת
שלום**

מדוע נאסר לפקוד את בני ישראל / jeie קאסוטו-1610-צמרון

"כי תשא את ראש בני-ישראל, לפקדיהם, ונתנו איש כפר נפשו לה', בפקד אתם; ולא-יהיה בהם נגף, בפקד אתם" (שמות ל"ב) זהו הפסוק הפותח את הפרשה ומעורר את השאלה מדוע ספירת בני ישראל היא עוון שחייבים לכפר עליו. זה מביא אותי לדוד המלך האומר ליואב "שוט-נא בְּכָל-שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל מִדָּן וְעַד-בְּאֵר שָׁבַע, ופקדו, אֶת-הָעָם; וְיַדְעֵתִי, אֶת מִסְפַּר הָעָם." (שמואל ב' כ"ד ב') ובפסוק שאחריו "וַיֹּאמֶר יוֹאָב אֶל-הַמֶּלֶךְ, וַיֹּסֵף ה' אֶלְהֵינֶךָ אֶל-הָעָם וְכֹהֵם מֵאָה פְעָמִים, וְעֵינֵי אֲדֹנָי-הַמֶּלֶךְ, רְאוּת; וְאֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ, לָמָּה חָפֵץ בְּדָבַר הַזֶּה." (שמואל ב' כ"ד ג') אבל "וַיִּחְזַק דָּבָר-הַמֶּלֶךְ אֶל-יוֹאָב, וְעַל שָׂרֵי הַחֵיל; וַיֵּצֵא יוֹאָב וְשָׂרֵי הַחֵיל, לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, לִפְקֹד אֶת-הָעָם, אֶת-יִשְׂרָאֵל." (שם ד'), דוד המלך מתעקש והתוצאה אינה מאחרת לבוא, ה' מעמיד בפני דוד שלושה עונשים לבחירה, לבסוף פורצת מגפת דבר ההורגת בעם שבעים ושבעה אלפים.

ואני שבה לשאלתי הראשונה ומוסיפה עליה שאלה נוספת: א: מדוע מפקד בני ישראל יש בו טעם לפגם עד כדי עונש קשה. ב: מדוע העם נענש אם המנהיג חטא?

על השאלה הראשונה ענה סבי מורי מ. ד. קאסוטו ע"ה בפירושו על ספר שמות, הוא מסתמך על תגליות בלשון האכדית המורות כי "במסופוטמיה היו פעולות המפקד קשורות בטקס דתי של טהרה... וזה כנראה משום שהיה המפקד נחשב מעין חטא של חוסר אמונה באלהות... דומה לזו ההשקפה הישראלית, ולפיכך מדובר כאן על כופר שיש לתת בשעת המפקד... כלומר שעל ידי נתינת כופר זה יינצלו בני ישראל מן העונש שהיה יכול לחול עליהם מפני החטא שבעריכת המפקד". חיפשתי במפרשים נוספים ולא מצאתי דבר שיניח את דעתי. בעיניי, הקטנה, הפירוש הזה נראה חלקי, שכן התורה אינה מאמצת, בדרך כלל, את מנהגי הגויים כמתכונתם (ולא ארחיב), צריך להיות פירוש מרחיב לדברים, אותו לא מצאתי. עברתי על כל המפקדים המצויים בתנ"ך, (נראה לי שעל כולם) בתחילת ספר במדבר יש מפקד המתבצע על ידי ראשי השבטים. יהושע (ה' י') פקד את העם לפני כיבוש העי. בשופטים (כ' י"ב והלאה) יש מפקד לפני המלחמה בבנימין. שאול פוקד "את העם אשר אתו", קבוצה קטנה, לפני המלחמה בפלישתים (שמואל א' י"ג ט"ו). דוד פוקד "את העם אשר אתו", מדובר במלחמה מול אבשלום (שמואל ב' י"ח א'). בכל המקומות האלה לא נענשו בני ישראל... ייתכן ובכל המקומות האלה המפקד הוא חלקי, אינו כולל את כל העם או מבוצע במקטעים שונים. ואולי העונש בא על שיתוף הפעולה של המתפקדים? ואולי כמו שאמרו חז"ל – אין הברכה שרויה אלא בדבר הסמוי מן העין (בבא מציעא מב ע"א). עדיין אני מסופקת ואיני מסופקת.

על השאלה השנייה אתבסס על דברים שכתב אחי דניאל קאסוטו ע"ה, הוא מביא לעניין זה שתי דוגמאות: במצרים המכות באו על המצרים כעם, ולא על כל פרט ופרט בסיכול ממוקד. אף כי נראה שנבחרו הבכורות בקפידה, לא נענשו רק אלה שחטאו הרי "בְּכֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבּוֹר" (שמות י"ב 29) ו"בְּכֹר הַשְּׁפָחָה אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים" (י"א 5) בוודאי לא השתתפו בשעבוד. הבכורות הקטנים לא נגשו בבני ישראל. בפרשת שמות קראנו (שמות א' 13) "וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּפָרֶךְ". נאמר מצרים ולא המצרים. כי ברור שלא כל המצרים השתתפו בשעבוד. רק האבן עזרא אומר בדרך אגב בקשר לפרעה "רעות רבות חדש עליהם בראשונה לעשות מלאכתו. וכאשר ראה שלא חסר רבותם נתן רשות למצרים ולשריהם להעבידם יותר מחוק העבדים וזהו בפרך". מכאן אנו למדים שעל מנת להביא עונש על עם מספיקה רשעות של השרים בלבד. אין צורך שכל העם ישתתף במעשי הרשע. אם ההנהגה, השרים, נוהגים ברשעות הם עלולים להביא פורענות על העם. העונש לא בא על השרים לבדם. העונש הוא עונש קולקטיבי.

דבר דומה מצאנו בפרשת שלח-לך (במדבר י"ד 1) "וַתִּשָּׂא, כָּל-הָעֵדָה, וַיִּתְּנוּ, אֶת-קוֹלָם; וַיִּבְכּוּ הָעָם, בְּלַיְלָה הַהוּא" רש"י מפרש "כל העם – סנהדראות". העם כולו מת במדבר ולא זכה להיכנס לארץ הבחירה למרות שחלקם, כפרטים, היו בחזקת חפים מפשע.

וכך הדבר גם אצל דוד המלך, המלך הוא שחטא והעם מוכה במגפה. מספיק שההנהגה תחטא על-מנת להביא פורענות על העם. למה? אנחנו איננו יודעים דרכיו של מקום "כי לא מְחַשְׁבוֹתֵי מְחַשְׁבוֹתֵיכֶם, וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי... (ישעיה נ"ה ח') לכן אין למה, אלא כך דרכו של מי שאמר והיה העולם.

זה היה השבוע

כמידי שנה בשנה התקיים השבוע **חידון תנ"ך** של חטה"ב. הערב הוא שיאו של חודש בו התלמידים עוסקים ולומדים תנ"ך באופנים שונים. החידון היה השנה על הספרים ויקרא, שמואל ומגילת רות. כל המתמודדים הפגינו בקיאות רבה בספרים ויודעי דבר ציינו כי רמת השאלות עולה משנה לשנה. את הערב הנחתה בחכמה ובחן אפרת שלומי, והשופטים היו הרב ארי סט, יצחק שלומי, ושופט נוסף מעלומים. במקום הראשון זכו כיתה ט': המתמודדים מכיתה זו היו עומר חורי (נתיבות), איתי סמילה (נתיבות) וברק ברנע (סעד). יישר כח לצוות החטיבה ולעוזרים על ידם (בניצוחה של דרורית וייס) המזכים אותנו כל שנה בערב חשוב ומכובד זה!

עלון זה מוקדש ברובו לנושא **יזמויות בסעד**. קראו ותתרשמו ממגוון העיסוקים היצירתיים הקיימים בקיבוצנו. ליזמים נאחל הצלחה וברכה בדרכם, ולנו-הקהילה- שנדע לעודד יוזמות, ונהנה מפירותיכם- היזמים! (ייתכן פרק ב' בשבוע הבא ליזמים שלא הספיקו לכתוב...)

מפצילי העיסוקים הקטנים – הידד!

"ליכודה של הקהילה נעוצה בהשלמה ההדדית בין אישיה הפרטיים.

האישים המשתייכים לקהילה משלימים איש את רעהו.

לכל יחיד סגולה משלו... שאינה נודעת לזולתו, לכל איש בשורה ייחודית להעבירה, צבע מיוחד להוסיפו למגוון הקהילתי, אדם (עיסוק) בודד המצטרף לקהילה מוסיף מימד חדש לתודעה הציבורית..."
(הרב סולובייצ'יק, דברי הגות והערכה, עמ' 225).

יפה עשתה העורכת שבתום שנת השינוי הראשונה, בחרה לעסוק ביזמים ובעסקים הקטנים.

אנחנו רואים בעסקים הקטנים כלי טוב נוסף לחבר לפתח את היכולות האישיות שלו.

יש חברים רבים שמצליחים למצות את הייחוד שבהם בתוך הענף שבו הם עובדים, לעומתם אחרים שמצליחים להתפתח בתחום ייחודי בעיסוק קטן משל עצמם. ויש חברים העובדים בעבודת צוות שגרתית בענף, ומעצימים את הצד האישי שבהם, בעבודה ייחודית בנוסף לעבודה הקבועה.

השנה ישנם בסעד כ - 20 חברים העוסקים במקצועות שונים שהתפתחות עיסוקם תלויה בעיקר בהשקעה האישית שלהם. כמובן, כל העיסוקים מתנהלים במסגרת מודל ההתפרנסות.

כל חבר יכול לקבל הדרכה בה יוכל להמשיך, להתקדם ולפתח את עיסוקו.

בשנה זו עזרנו והתאמנו בין עיסוק החבר לשיטת ההתחשבות איתו, תוך מגמה לתת אמון בחבר ולאפשר לו ליהנות מפרי עמלו, ותוך תמיכה של מערכת הנהלת החשבונות בעיקר בנושא הגבייה. בשנה זו היתה גם העברת העסקים הקטנים מהקיבוץ - לחברים שעבדו בהם, כגון: תכשיטיה, מכוורת ועוד. פעולה זאת נעשתה תוך התאמת רכישת הציוד ליכולת העיסוק.

על ידי פעולות אלה יכלו היזמים להתקדם בעסקים.

כל בעלי העסקים הקטנים קבלו את 'הסכם היזמים' הנובע מתוך מודל השינוי. לצערי, עדיין לא כולם חתמו עליו, אך בפועל אנחנו נוהגים לפי כללי ההסכם.

מהצלחת בעלי העסקים הקטנים נהנים החברים העוסקים ונהנית הקהילה, הן מכך שנמצאים בקרבה חברים מרוצים והן מצרף הכנסותיהם להכנסות הקהילה.

בכוונתנו לקיים כנס יזמים ביום שישי, כח' באדר א', ולהסביר איך המודל עובד ולהיות קשובים להערות והצעות.

כולם מוזמנים!

בשם מנהלת היזמות - בני ט'ניצברג

” האם אתה חבר בארגון טרור ?”

מאחר ומן הסתם שולטות אנו בשפת האנגלית, יצא לנו להכין במשך השנים לא מעט בקשות לויזה לארה”ב לעובדי סיפן. סידרנו תורים לראיון בשגרירות ודאגנו להדריך את הפונים לקראת הראיון. כמו”כ פנו אלינו אנשי סעד המבקשים לתור את ארץ מולדתנו, ונענינו בשמחה.

לפני כשנה, מח’ הויזות של שגרירות ארה”ב שינתה את שיטת הבקשה לויזה - החל מן הטופס שהפך ממוחשב ודיגיטאלי, וכלה בכללי הראיון וטביעת האצבעות. טיפול בפניה כזו – קביעת ראיון, מילוי טפסים, וכו’ – אורך כשעה וחצי.

ע”מ להיענות לפניות המתרבות, החלטנו להסדיר ולייעל את הנושא ולהפכו למן ”מיני-יזמות”. כל פונה מקבל דף הסבר על הבקשה לויזה, והמטלות שיש לבצע. עם קבלת המידע הדרוש אנו פותחות בשגרירות תיק בקשה לויזה, קובעות מועד לראיון בתאום עם הפונה, וממלאות את המסמכים הממוחשבים.

אנשי שגרירות ארה”ב מודעים לעובדה שבתקופות מסוימות (בעיקר חדשי הקיץ) יש עומס ולוקח זמן רב לקבל מועד לראיון. לכן ההמלצה שלהם היא להסדיר ויזה ללא קשר לנסיעה ספציפית, אם בכוונתך לנסוע לארה”ב פעם אחת או יותר במשך 10 השנים הקרובות.

בהזדמנות זו, נענה על שתי השאלות הפופולאריות ביותר:

שאלה: יש לי ויזה תקפה לארה”ב בתוך דרכון שפג תוקפו. קיבלתי דרכון חדש. האם עלי לעשות ויזה חדשה ?

תשובה: נכון להיום, אין צורך. נוסעים עם שני הדרכונים.

שאלה: ”קיבלתי ויזה ל-10 שנים. האם זה אומר שאוכל לנסוע ולשהות שם כל תקופה עד 10 שנים ?”

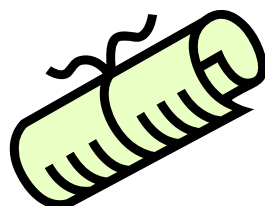
תשובה: הויזה תקפה לכניסות מרובות לארה”ב למשך 10 שנים, אך השהיה המקסימאלית לכל ביקור היא 90 יום.

אנו מתעדכנות באשר לשינויים בעבודת השגרירות, בכללי הבקשה לויזה, ובאורך התור עד לקבלת מועד לראיון.

אז מה הקשר בין כל הני”ל לשאלת הכותרת? ובכן, טופס הבקשה לויזה כולל כמובן שאלות רבות על פרטים מזהים, עיסוק, מטרת הביקור וכו’. בנוסף, יש עמוד שלם עם שאלות כגון: האם נעצרת אי-פעם בגין מעשה פשע? האם אתה סוחר סמים? וגם... האם אתה חבר בארגון טרור ?

משום מה מאמינים אנשי השגרירות, שגם אם אדם הוא טרוריסט, סוחר סמים, (ועוד הרבה דברים ממש לא יפים), הוא עדיין הגון מספיק כדי להודות בכך בעת מילוי הבקשה לויזה.

שרה ושרה (סימון ופולק)

- 5 -

אור קולי

היזמות שלי היא אור קולי.

התגלגלתי ליזמות לפני שנתיים וחצי כשמשייא פנו אלי כדי להחליף את אליאב לזר שיוצא לרבנות צבאית.

בדצמבר 2008 יצאתי ללמודי סאונד במכללת BPM לקורס שנקרא PA . המכללה נמצאת בתל אביב ולמדתי שם במשך חצי שנה כדי לקבל תעודה של טכנאי סאונד. תוך כדי הלימודים התחלתי להבין מה זה אומר אירועים, ולמדתי תוך כדי עם עמית כהן שאתם רואים מידי פעם ליד המיקסר. אני לומד תוך כדי תנועה.

זו הזדמנות טובה להעלות בכתב איך הדברים עובדים : היזמות שלי היא לכל גוף או מוסד חינוכי שלא קשור לקבוצ סעד. דוגמא : בית ספר דע"ת , קיטרינג או כל גורם אחר מחוץ לסעד. לגבי סעד אני מתומחר לפי שעות עבודה. כל אירוע מתומחר לפי סוג האירוע, ובשורה תחתונה אחרי הוצאות אני מתחלק עם המשק לפי הסכם שנקבע מראש בגין השכרת הציוד .

העבודה מאוד מעניינת כי כל אירוע שונה מהשני. אין לשכוח שיש גם אירועים שכוללים תאורה, שזה עולם ומלואו.

בתקופה שבה הייתי אחראי לאור-קולי יצא לי להגביר בעלומים בסוף שנה, באולפנה באר שבע, במעוז מול עזה ועוד. אני מצפה להגדיל את האירועים גם בחוץ. התחרות בחוץ מאוד גדולה והציוד משתנה כל הזמן וצריך לחדש לפעמים.

הצוות שאיתו אני עובד : גיא גולן , צור גולן , ינאי גולן , יאיר גולדנברג, ואייל גל (שנמצא בעמק בית שאן).

לכולם אני מאחל בהצלחה ותודה על כל העזרה.

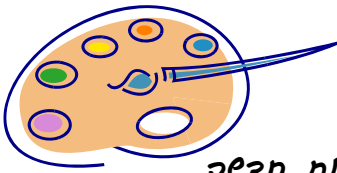
אני קורא מעל העלון שאפשר לפרסם את שמי למכרים מחוץ לסעד ואשמח לעזור במידת האפשר.

מספר הפלאפון שלי הוא : 052-3961855.

דותן טולדנברג.

לסיון הוד
משתתפים באבלך
במות אביך
אריק הוד ז"ל

נוף מולדתי ... ניצנים ראשונים ואהוסיט le ימאות חדשה

איך זה התחיל? לפני שנתיים יצאתי לשנת שבתון של קרן אביחי. בשנה זו זכיתי בין השאר, לחזור לאהבה ישנה שהוקפאה ב"מקרר הדוקטורט, ההוראה והניהול" למשך כמעט 20 שנה. ... חזרתי בדחילו וריחמו לצייר...

הסדנא של שוש שגב בכפר עזה פתחה את שעריה עבורי ואני גיליתי מחדש את הצבעים, המכחולים והשפכטלים ובו זמנית את נופי הנגב המערבי, השפלה ו...

הייתה זו שנה של יופי וכאב מעורבים. יופי שדות לצד רעם התותחים ה"עופרת יצוקה", הקול היה קול מלחמה והמראה היה כל כך פסטוראלי. יותר מאי פעם בלט לי יופיו של המרחב בו אני חיה.

האם לפני כן לא היה הנגב המערבי יפה כל כך? או שהעיניים שלי לא ראו? מה קרה שככה לפתע נפתח מולי כל היופי הזה?

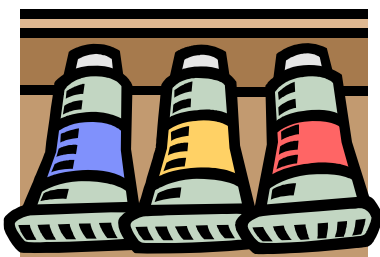
התחלתי לרשום בפסטל ובגיר, רשמתי ותרגלתי טבע דומם כמו בימים ההם... עברתי לאקריליק ושמן על בד ולא שבעתי...

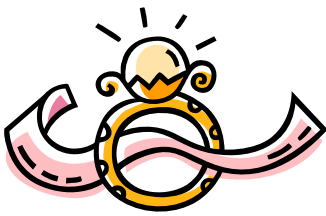
שנת השבתון הסתיימה. חזרתי לעבודה אינטנסיבית שכוללת נסיעות ברחבי הארץ. הנסיעות המרובות הפכו לפתע ליתרון. אפשר לומר שהדרכים הפכו ל"סדנת המבטים" המתחדשים שלי. אני מסתכלת על נופים שבעבר עברתי לידם כדבר שבשגרה ומסתכלת מחדש על הקומפוזיציה, על משחקי הצבעים, על האווירה של התמונה שלנגד עיני וחושבת איך אפשר להעביר את החוויה שהנוף מעורר בי לבד וצבע. מכיוון שאינני יכולה לעצור בכל מקום ולצייר שעות, אני מפעילה את עדשת המצלמה ומנסה להביא את הנוף האורבני, הטבעי או החקלאי לסדנת הציור. חלק מילדיי הפכו גם הם ל"סוכני מראות ומבטים" והם חוזרים מטיוול או מעבודה בגדי"ש עם תמונות נופים שהפעילו אותם ומציעים לי מרכולתם.

וכך, אחת לשבוע בערב, אני עוזבת הכול, ונוסעת לסדנא בקיבוץ השכן להמשיך ברומן המתחדש עם אהבת נעוריי. ככל שעובר הזמן אני מגלה כי דווקא "נופי הפרוזה", הנופים המוכרים כל כך למי שנולדה בשפלת אשקלון והדרימה מעט אל הנגב המערבי מרגשים אותי יותר מהנופים הדרמטיים של מפלים שוצפים והרים מזדקרים. הבנאלי והיום יומי הוא האתגר הציורי המשמעותי: וכך שוב ושוב אני חוזרת למישורי שדות החיטה, לשני אקליפטוסים על אם הדרך, לכלניות בשוקדה, לחמוקי הגבעות המוריקות, לשדות השלף בקיץ, ולחומים של טרם זריעה.

השנה החלטתי להעיז ולהתחיל לבחון את הרעיון של מכירת תמונות ... היזמות שלי עדיין בחיתוליה... ואני מרגישה שאני רק מתחילה לגשש בכיוון. אני עדיין עובדת מלא במקומות אחרים אבל אני מקווה כי אט, אט, אעיז יותר, ואפנה יותר זמן לציור ואף ארחיב את מגוון הנושאים והטכניקות של ציורי. בינתיים, מחסן התמונות אצלי בבית ומי שמעוניין/נת להתרשם מוזמן/נת בחפץ לב.

גילי זיוון

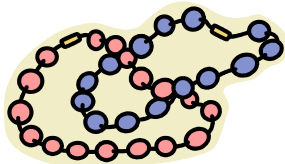

בסטודיו שלנו בבית עדיין שמורים התכשיטים מהעבודות הקודמות שייצגנו בתערוכה בבנייני האומה. זאת הייתה תערוכה יוצאת מן הכלל. שלושה ימים של שיכרון חושים. עיקר העבודות היו מאבנים יקרות, יהלומים, קריסטלים, כסף וגולדפילד. גיליתי את העולם המופלא של האבנים. המשיכה הראשונה אליהם הייתה בשל יופיין המדהים, תוצר מדהים של הטבע שנותן צליל וזמר, לחן ומחול ומרגוע לנפש. את התחביב שלי- הציור, שאני כל כך אוהב, הנחתי בצד.

היום אנחנו עובדים על קולקצייה חדשה לקראת התערוכה בבנייני האומה בקיץ הקרוב. כשהידיים עובדות אני נזכר במושב בו גדלתי, על המטעים, הלולים והפרחים שבו, ובילדות. אמי מספרת, שכילד הייתי מסוגל להפוך את הרגבים שבאדמה למשהו גדול מהחיים. היא מספרת שהייתה לי את האובססיה לאסוף, לתקן, לשנות חומרים שיש בהם את הפוטנציאל להשתנות, כמו ברזל. הסטודיו לנפחות עדיין קיים במושב ואני עובד בו רק בסופי שבוע לנפש. הייתי רוצה לקרוא לתערוכה הבאה שלי "בדרך לכפר" כי בעצם אני עדיין בדרך להגיע לעצמי לדיוקן שלי ולמקום שלי שאמור להשתנות מקיבוץ לכפר. כקיבוצניק דרשו מאיתנו בינוניות, וזה קשה. היום קיבוצים הבינו שרצוי לשלב מעט אגידה קפיטליסטית יותר לקיבוץ, והנה היום החלו לצוף חנויות ובתי עסק בין שבילי הקיבוץ שהכניסו למקום צבע ותוכן. אני מאחל לסעד המתחדשת הצלחה בדרכה.

אזיס אפריט.

וכאופן שאתם מוזמנים!

"סרטיס לאהבה" - אזיס אפריט ?

אהבתי לסריגה זה לא משהו חדשני, אבל השילוב של סריגה עם אבני חן, ליצירת תכשיטים, זה בהחלט משהו חדש ומרתק.

לפני 5 שנים מצאתי את עצמי מחפשת אבני חן ואביזרים, והתחלתי את צעדי הראשונים. כל תכשיט שסיימתי – ענדתי, וכך בעצם התחיל הפרסום הראשוני של התכשיטים. התגובות לא אחרו להגיע. סרגתי לפי הזמנות של גודל וצבע, ונהנית מאד מהיצירה ומהשיווק.

כל תכשיט נעשה באהבה רבה. אני סורגת שרשראות, צמידים וגם עגילים, ועושה גם הזמנות מיוחדות לארועים מיוחדים

אני אוהבת לראות את הלקוחות מרוצות, מתלהבות וחוזרות לקנות גם לחברה, אחות או אמא.

ניתן לראות את התכשיטים בביתי .

לאה האפריט

היזמות שלי

היזמות שלי היא :

סיפור משחק יצירה

שהם **מפתחות, הפותחים שערים: להנאה הצלחה, והתפתחות, מיומנויות** ועוד - שערים חשובים. אני רואה את המפתחות הנ"ל כבסיס להתקדמות והתפתחות כבר מראשית הילדות, כי התינוק כבר בחודשים הראשונים משחק, חוקר, ממשש, מחפש ומוצא דרכים משלו להכיר את העולם הקרוב הסובב אותו. משחק וצעצועים הם גירויים להתפתחותו, ובשלב מאוחר יותר גם הסיפור הקצר.

שנים רבות אני כותבת סיפורים לילדים הכוללים יצירה ומשחק.

כמו כן התאמתי משחקים ואביזרי הפעלה לאוכלוסיות שונות, בהם קשישים בריאים, תשושי נפש, ומוגבלים פיזית. רבים מהמשחקים נקנו לבתי אבות בהמלצת המפקחת לריפוי בעיסוק במשרד הבריאות כשעבדתי עם אוכלוסיית הקשישים.

בנוסף, אני גם יוצרת משחקים, וסיפורים במספר רמות לילדים כך שיתאימו גם לילדים כבדי ראייה ובעלי מוגבלויות שונות. בכל משחק, סיפור ויצירה, שאני כותבת או בונה מושקעת חשיבה רבה: למי מיועד? רמה, גיל, מטרות, ועוד.

משחקי חשיבה, התמצאות במרחב, התאמות בדרגות שונות, משחקים להעשרת הדמיון, משחקי חשבון, מישוש ועוד... יצירות פשוטות להתאמת קשר עין יד "קואורדינציה".

בניתי משחקים כמורה חיילת וגם בסעד כשהייתי מחנכת כיתות יסוד.

יצרתי משחקים עבור ילדים עם נכות שאיתם עבדתי בסעד, וכמובן לילדי ולנכדי.

העברתי סדנאות בנושא: **חשיבות המשחק**, יצרתי ואני יוצרת הרבה מאוד משחקים וכן סיפורים הכוללים ערכות הפעלה.

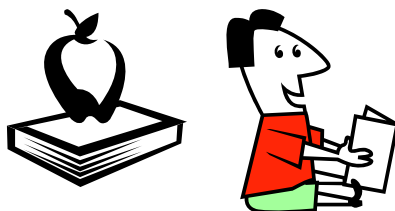
כיום, לאחר קריאת מאמרים רבים העוסקים באוטיזם ילדים-**"אוטיזם הילדות"** (שלצערנו לפי הסטטיסטיקה מתרבה) וכן ספרים בנושא המעניין והחשוב, החלטתי ליצור משחקים עבור **ילדים אוטיסטים**. משחקים בעלי דמיון רב ועוד רעיונות שביכולתם ליישם ולהוציא אותם מהקיבעון. כמובן שהמשחקים עוברים ביקורת של אנשי מקצוע בתחום, והעבודה מאוד מאתגרת.

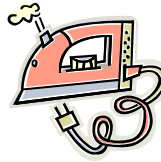
הבעיה היחידה היא שלהפוך את: **סיפור משחק ויצירה** למיזם זה בעייתי.

מכיוון שרוב ההוצאות לאור לא מוכנות להשקיע בערכות ההפעלה שמייקרות את הוצאת הספר, ועוד פחות אפשר למצוא מקומות שמשווקים משחקים בארץ שהם "כחול לבן" ולא מיובאים מחו"ל, שכמובן זולים בהרבה מלייצר משחקים בארצנו הקטנה. בודאי שהמשחקים היו יקרים יותר, אבל ברמה גבוהה יותר.

אני לא יכולה להגיד שאני מרוויחה כלכלית, אבל כמובן שהסיפוק וההנאה הם הרווח הגדול שלי. ואני מנצלת כל רגע ומקום פנוי **למפתחות** היקרים שאני מאמינה ביכולתם: לגרום הנאה, לקדם, לשפר ולשדרג כשרים ומיומנויות. מהנה, מקדם, ומפתח, מעורר כשרים רדומים, או כשרים ויכולות שנפגעו פיזית ונפשית, משדרג מיומנויות ועוד...אני מדגישה: לסיפור המשחק והיצירה ערך רב מאוד.

רותי יצרי

היזמויות שלי

היזמות הראשונה (שאני קוראת לה העסק, כי זה הבייבי שלי) היא סריגה, וגם קצת תפירה, והשניה היא גיהוץ.

בעסק אני מייצרת מספר מוצרים: סיכות לשיער/מטפחות (מאוד אופנתי היום), סיכות קישוט (לבגד/תיק), כיפות לבנים, סרטים לשיער ומטפחות.

ולמי ששואל את עצמו היכן הכובעים, הם באמת יצאו מקו הייצור ואותם אני עושה רק בהזמנה אישית. העסק התחיל מזה שסרגתי לעצמי כובעים, כמובן עם הידע שרכשתי בבית אימי (כשהתחילה האופנה הזו, לפני כמה שנים), ואז החלטתי לנסות לעשות מהידע ומהיכולות שלי גם קצת כסף. לאט לאט מספר המוצרים גדל והשתנה עם האופנה.

העסק הוא לא העיסוק העיקרי שלי אלא רק כתוספת הכנסה (אולי בעתיד...). מספר מוצרים שלי נמכרים בחנות "קו-לקו" וסיכות ראש ניתן גם למצוא בחנות "הילולה" בנתיבות, וכמובן ניתן לבוא אלי הביתה (בתאום) או לעשות הזמנה אישית.

הגיהוץ:

למי שאולי שכח, או שעדיין לא שמע על זה, אני מרחצת בבית לכל מי שמעוניין בסכומים נוחים ללקוחות ועכשיו נוסף שרות חדש, בגדים מרחצים עד הבית!

התחלתי את היזמות הזו בעקבות השתתפות בקורס 'יזמות עיסקית לנשים', וכשהיינו צריכות להמציא יזמויות אחרות ממה שאנו עוסקות בהן, אני העליתי את הרעיון הזה ובהתייעצות שעשיתי החלטתי להתחיל גם בזה, ובהחלט התברר שיש ביקוש (מסתבר שיש הרבה אנשים ששונאים לגהץ...). ב"ה לאנשים בסעד אין דרישות גבוהות מדי, ולכן אני מצליחה לעמוד בזה. לנו זה עוזר להכנסה המשפחתית, והלקוחות – אני מקווה שהם באמת מרוצים.

מת-אני אולפן

קוראים ממליצים:

לשלוח בגדים לגיהוץ אצל בת עמי זה ממש "איכות חיים" כולם אצלנו מרוצים מהעניין.... במיוחד הבגדים שמקבלים יחס חם והרבה סבלנות... השירות מעולה ותמיד עם חיוך, כיף גדול מומלץ בחום,

חני פיש

חברי סעד היקרים,

השבת מתארחים בקיבוץ חיילים שלי מקורס "נתיב". זהו קורס לחיזוק היהדות והציונות לחיילים מ"זרע ישראל" ועולים חדשים המאפשר המשך לתהליך גיור. אבקש את סבלנותכם וסליחתכם אם תיתקלו במישהו שלא נוהג כמנהגי המקום. לרובם זהו מפגש ראשון עם קהילה דתית וחשוב לי שהם ירגישו כאן בנוח ושאיש מהקהילה לא יפגע.

שבת שלום, אור זיוון

תודה רבה לכל המארחים והמארחות!

ביום ב' י"ז באדר א' 21/2 יחול יום השנה לפטירתה של חברתנו היקרה גתית כהן ז"ל.
נעלה לקברה בשעה 16.00 מקו לקו. לאחר מכן ניפגש במועדון לחבר ונישא דברים לזכרה.
ציבור החברים מוזמן לכבד את זכרה.

מ"ב אכתה שכתמה חמרתה fe איתית ז"ל לזכרה:

יקירתנו איתית - שנה לאותה

קשה לדבר על גתית בלשון עבר, כי בשבילנו היא קיימת והיא מלווה אותנו תמיד באור הקורן של עיניה הטובות, בחום ובאהבה שהשרתה סביבה.

יש בינינו ידידות עמוקה שראשיתה בשנת 1958, עת פגשתי אותה בהגיעי לוונקובר כשליחה מישראל. היא ואיבי נצמדו אלינו מיד עם היכרותנו, בעבותות אהבה, ובמיוחד כשגלינו את שורשינו המשותפים בתנועת בני עקיבא, חברים משותפים בסעד וכמובן את אהבת ארץ ישראל.

לא קלים היו חייהם בנכר. למרות שקנדה הייתה ארצו של אייבי וכל משפחתו גרה שם, שניהם הרגישו שהמקום האמיתי שלהם הוא בארץ. בשביל אייבי לא היה מקום אחר בישראל, חוץ מקיבוץ סעד, כי שם בקנדה הוא הרגיש כאורח נטה ללון. גתית שהלכה אחריו בנאמנות ובהבנה, לא התלוננה אף פעם. כזאת הייתה. עם כל הקשיים והמכאובים שעברה, שמרה על איפוק, אצילות ורוח אופטימית.

התפעלנו מילדיהם הרכים נילי ואיתן. נילי הייתה ילדה יפה, חמודה וחכמה ואיתן הקטן בעל תלתלי הזהב, היה שובב גדול. עם כל קשיי הפרנסה והגעגועים לארץ, הם שמרו על קן משפחתי חם והכניסו לביתם כל ישראלי שהגיע לעיר, ותמיד הקפידו על צביון יהודי וישראלי.

דרכינו נפרדו מספר פעמים בקנדה הגדולה במיוחד לאחר שנישאתי לגיו שמצא באיבי אח קרוב ואהוב. גתית שמרה על קשר איתנו ואנחנו איתה, בכל מקום ששהינו. גם בהיעדרנו המשיכה להיות בקשר אמיץ עם הוריו של ג'ו שגר בוונקובר. ההורים אימצו את בני משפחת כהן כמשפחה קרובה, חיבבו אותם מאוד ומאוד הצטערו כשהחליטו לחזור לארץ פחות משנה לאחר שיבתנו אנו.

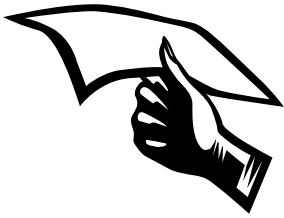
קיבוץ סעד בשבילנו הוא הבית החם הטוב והמיטיב לחברינו היקרים גתית ואיבי. כל השנים מאז חזרתם לארץ, עם כל המכות והחוליים שעברו, הם לא הפסיקו לדבר בשבחם של החברים בסעד ועל עזרתם ותמיכתם בהם בימים הקשים. כל ביקור שלנו בסעד זכה להכנסת אורחים חמה, שמחה מלווה בנדיבות והרבה אהבה.

צר לנו מאוד על לכתם של שני חברינו היקרים ועוד יותר צר לנו שלא נוכל להשתתף באירוע הזיכרון. לנילי ולאיתן נוכל לומר, שהיה לנו כבוד גדול להכיר אנשים נפלאים כמו הוריהם. יהיו נשמות אייבי וגתית צרורות בצרור החיים.

אלינה ז"ל

נר זכרון: יז' באדר א' – יום השנה לפטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל (תש"ע)

שבת ליל פורים

לקראת דיונים על מודל אורחות החיים, לפני הצבעה סופית ומחייבת: כזכור, שלחתי לחברים לפני קצת פחות משבועיים, פניה בדבר השקת תקופת ההסתייגויות, לקראת דיונים והצבעה סופית, על מודל אורחות החיים בסעד. בימים האחרונים הגיעו אלי כמה הצעות לדיון, ואלה בתוספת הערות שנשמרו אצלי לאורך השנה, משמשים בסיס לדיונים הצפויים של צוות ההיגוי לשינוי. אלא ש.... מתוך הניסיון שלנו, ראוי להתחיל בדיונים רק בעת שכל ההצעות וההסתייגויות בידנו, וזאת על מנת לאפשר לנו לחבר חברים וחברות שונים שמציעים הצעה דומה מבלי לדעת זו על זה ולהיפך. אני פונה בשנית ומבקש מכל החברים שבכוונתם להגיש הצעה כזו או אחרת, להשתדל לעשות זאת בהקדם על מנת שנוכל להתחיל בדיונים.

תודה לכולם, בוקי

הרצאה

ד"ר צבי דוולצקי, מנהל המרכז הגריאטרי בבאר שבע, יתן הרצאה בנושא

זכרון: שמירה ואובדן

ביום ג', 22.2.11, י"ח אדר א', בשעה 18:00 במועדון לחבר.

הציבור מוזמן!

לצעירים:

הסדנא למניעת אלימות מינית נדחתה (ממוצש"ק פ' ויקהל), ותבוא הודעה על התאריך החדש.

ועדות חומ"ש וקליטה.

למיכל ואיתן הימן
למרים ויהודה שלמון
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
לנישואי שילה עב"ל צילה

מזל טוב!

למרים ומשה בן-צבי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
נכדה ליהודית
בת לברכה וחנן הוד

לעדי ודביר לוי
ליונת ואהר'לה לוי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הבת-הנכדה

לסבתא רבא מרים רוזנמן
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
להולדת הנין הראל-אברהם
בן לאסנת ויובל ליפשיץ
נכד לחיה ועוזי דגן